

ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია — ნომერი თერთმეტი

თერთმეტი

Jeff Pippenger

2026-05-21

იოელის წიგნი, ალბათ, წმინდა წერილში უკანასკნელი წვიმის შესახებ ყველაზე პირდაპირი გამოცხადებაა, და იოელი დასაწყისშივე პირველად მიუთითებს განდგომილების ოთხ თაობაზე, რომლებიც შესრულდა ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტისტურ ეკლესიაში. მზარდი განადგურების ეს ოთხი თაობა, რომლებიც იოელის საწყის მუხლებშია წარმოდგენილი, შეესაბამება ეზეკიელის მერვე თავის ოთხ მზარდ სისაძაგლეს. 1863 წლიდან 1888 წლამდე წარმოადგენს პირველ თაობას, და იგი წარმოადგენს მილერიტა ფუძემდებლური უწყების უარყოფას, როგორც ეს წარმოდგენილია 1843 და 1850 წლების პიონერულ დიაგრამებზე, წარმოდგენილია აბაკუმის მეორე თავში, და ეს სიმბოლურად აღნიშნავს აღთქმას, როგორც ეს წარმოდგენილია ათი მცნების ორ ფიქალზე.

1888-დან 1919 წლამდე პერიოდი წარმოადგენს იმ თაობას, რომელმაც უარყო რწმენით გამართლების გამოცდილება, რომელიც წარმოშობს ფილადელფიის ეკლესიით წარმოდგენილ გამოცდილებას. პირველ თაობაში ამბოხება მიმართული იყო ხელმძღვანელობის მსახურების წინააღმდეგ, რომელსაც უილიამ მილერი წარმოადგენდა, ხოლო 1888 წლის მეორე თაობაში ამბოხდნენ წინასწარმეტყველების სულის ხელმძღვანელობის წინააღმდეგ. 1919 წლის მესამე თაობა დაიწყო უილიამ უორენ პრესკოტის წიგნით, *The Doctrine of Christ*, და დასრულდა 1957 წელს წიგნით, *Questions on Doctrine*. ეს მესამე თაობა იყო წუთისოფელთან კომპრომისის თაობა, როდესაც ადვენტიზმი ესწრაფოდა ამერიკის სამედიცინო ასოციაციის მიერ სამედიცინო პრაქტიკის აკრედიტაციას და მათი კოლეჯების აკრედიტაციას განდგომილი პროტესტანტიზმისა და რომის კათოლიციზმის აკადემიური მეცნიერთა მიერ.

მესამე თაობაში ელენ უაითის კალმით გადმოცემული საგანმანათლებლო რჩევა უარყოფილ იქნა და მის ნაცვლად დამკვიდრდა სოფლის ცრუ საგანმანათლებლო პრაქტიკა, როგორც ეს წარმოდგენილია საბერძნეთის საგანმანათლებლო ფილოსოფიით. ბერძნული განათლება წარმოდგენილია ქალღმერთ ათენათი, რომელიც პატივითაა დასვენებული ნეშვილში, ტენესის შტატში მდებარე პართენონის ტაძრის დუბლიკატში.

ჭეშმარიტი განათლება ბიბლიაში წარმოდგენილი იყო წინასწარმეტყველ ელიშასთან დაკავშირებული წინასწარმეტყველთა სკოლებით. ძვ. წ. 167 წლის მაკაბელთა აჯანყება და შემდგომი პერიოდი, იერუსალიმის ახ. წ. 70 წელს განადგურებამდე, მნიშვნელოვანწილად წარმოადგენდა პროტესტს ბერძნული განათლების მიერ ძველი,

სიტყვასიტყვითი დიდებული ქვეყნის კულტურასა და ერში შეჭრის წინააღმდეგ. მაკაბელთა პროტესტი იყო აჯანყება ბერძნული გავლენის წინააღმდეგ ყოველ დონეზე, მაგრამ საბერძნეთის საგანმანათლებლო გავლენა იმდენად გამსჭვალავი იყო მაკაბელ მოშურნეთა ისტორიასა და მოტივაციებში, რომ იგი ვერ განეყოფა იმ რეალობას, რომლის მიხედვითაც ბერძნული განათლება, შესაძლოა, უდიდესი ფაქტორი იყო, რომელიც იუდეველთა მიერ იესო ქრისტეს თავიანთ მესიად უარყოფასთან იყო დაკავშირებული. დაწერილია წიგნები, რომლებიც ასახავენ ბერძნული განათლების უარყოფით გავლენას იუდეველებზე და ცრუ განათლების წვლილს ქრისტეს იუდეველთა მიერ უარყოფასა და ჯვარცმამი.

მაკაბელთა აჯანყება შეესაბამება 1776 წლის აჯანყებას თანამედროვე სულიერ დიდებულ ქვეყანაში. ამჟამად შეერთებულ შტატებში არსებობს 4,000-ზე მეტი რეგისტრირებული უნივერსიტეტი, რომლებიც აგებულია ბერძნული და იეზუიტური საგანმანათლებლო პრაქტიკების ფილოსოფიაზე. გასული ათზე მეტი წლის ანარქია და უკანონობა უშუალოდ შეიძლება მიეკუთვნოს შეერთებულ შტატებში არსებულ **ἑκκλησία** საგანმანათლებლო ცენტრებს, რომლებიც ათწლეულების განმავლობაში უტარებდნენ ინდოქტრინაციას სტუდენტებს, რომლებიც უკვე წინასწარ იყვნენ განწყობილნი მედიისა და გართობის წყაროების მიერ, რათა მიეღოთ გლობალისტური ფილოსოფიები, წარმოშობილი საფრანგეთის რევოლუციის პერიოდის სატანური ფილოსოფიებიდან. დღევანდელი უნივერსიტეტების სტუდენტები უკვე წინასწარ იყვნენ მომზადებულნი სოდომისა და გომორის მიერ წარმოდგენილი ცხოვრების წესის მისაღებად, ვიდრე ისინი შევიდოდნენ იმ საგანმანათლებლო ცენტრებში, რომლებიც შექმნილია თეთრკანიანთა, ქრისტიანთა და ჭეშმარიტი ამერიკული ისტორიის წინააღმდეგ საძალად. შეერთებული შტატების მოქალაქემ დღეს, რომელსაც სურს გაიგოს სამართლიანობის ორსაფეხურიანი მუდმივი სისტემა, რომელიც ადასრულებს სამართლიანობისა და ჭეშმარიტების ქუჩებში დამხობას, როგორც ეს იდენტიფიცირებულია ბიბლიასა და წინასწარმეტყველების სულში, უნდა გაიგოს, რომ მიმდინარე გარემოებები წარმოიქმნება განზრახ დაგეგმილი შეტევის შედეგად, რომელიც ცხოვრების უძველესი წლებიდანვე ინერგება ისეთი საგანმანათლებლო სისტემის მეშვეობით, რომელიც შექმნილია კაცობრიობის ელიტარული გლობალისტების—დრაკონის ძალაუფლების!—კონტროლის ქვეშ მოსაყვანად.

ელენ უაითის წერილებში ხუთი უმთავრესი თემაა: განათლება, ჯანმრთელობის რეფორმა, ქრისტიანული ცხოვრება, დიდი ბრძოლის თემა და პრაქტიკული ღვთისმოსაობა. განათლება წინასწარმეტყველების სულის ხუთ უმთავრეს თემათაგან ერთ-ერთია, და ელენ უაითი იმდენადვე ბიბლიური წინასწარმეტყველი იყო, რამდენადაც ღვთის სიტყვაში მოხსენიებული ყოველი წინასწარმეტყველი. სხვა საკითხებთან ერთად, ეს იმას ნიშნავს, რომ მისი ცხოვრება არის მაგალითი ას ორმოცდაოთხი ათასისთვისაც და მათთვისაც. ვიდრე ვინმე იფიქრებს, თითქოს მხოლოდ ქრისტე უნდა იყოს ჩვენი მაგალითი, პავლე აცხადებს:

რადგან, თუმცა ქრისტეში ათი ათასი დამრიგებელი გყავთ, მრავალი მამა არ გყავთ; ვინაიდან ქრისტე იესოში მე გაგშვიტ სახარების მეშვეობით. ამიტომ გვედრებით

თქვენ: ჩემი მიმბაძველნი იყავით. 1 კორინთელთა 4:15, 16.

როგორც წინასწარმეტყველი, ელენ უაიტი მაგალითს წარმოადგენს. მხოლოდ ერთ შემთხვევაში მიიღო ელენ უაიტმა საბჭოს წევრის როლი, და ეს იყო ისეთი კოლეჯის დაარსებისას, რომელმაც ჭეშმარიტი განათლების პრინციპები მიიღო, როგორც მისი მსახურების ხუთი უმთავრესი თემიდან ერთ-ერთში წარმოდგენილია. ეს კოლეჯი მედისონში, ტენესიში, მდებარეობს ნეშვილის, ტენესის მეტროპოლიტენური ოლქის ფარგლებში. მან არა მხოლოდ თანხმობა განაცხადა, რომ მედისონის კოლეჯის დამფუძნებელ საბჭოში ყოფილიყო 1904 წლიდან მის სიკვდილამდე ერთი წლით ადრე, 1915 წლამდე, არამედ გადამწყვეტი როლი შეასრულა იმ მიწის შერჩევაშიც, სადაც კოლეჯი დაარსდა. ნეშვილი არის ბერძნული საგანმანათლებლო სისტემის ცენტრი, რომელმაც მაკაბელთა ისტორიის პერიოდში იუდეველებს ხელი შეუშალა თავიანთი მესიის მიღებაში; მაკაბელები კი განასახიერებენ განდგომილ პროტესტანტიზმს იმ დროებისა, რომლებშიც ახლა ვცხოვრობთ. მაკაბელთა ხაზი მყარად არის წარმოდგენილი ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაში და წარმოადგენს განდგომილ პროტესტანტიზმს, რომელიც ახლა უკვე სრულად არის ინდოქტრინირებული ბერძნული განათლების სწორედ იმავე დამღუპველი ნაყოფებით, თუმცაღა მათი თანამედროვე სახეობით.

ადვენტიზმის მესამე თაობაში, იმ ხელმძღვანელობამ, რომელმაც 1888 წელს წინასწარმეტყველების სული უარყო, არჩია თავისი საგანმანათლებლო სისტემა სამყაროს აკრედიტაციის სტრუქტურისთვის გადაეცა. ნეშვილი წარმოადგენს როგორც ჭეშმარიტი, ისე ცრუ განათლების სიმბოლურ ცენტრს. წინასწარმეტყველმა აირჩია სწორედ ისავე ქალაქი, რომელიც სამყარომ აირჩია ბერძნული განათლების განსადიდებლად, რადგან, ბერძნული განათლებისგან განსხვავებით, რომელიც დაფუძნებულია ჭეშმარიტების განცალკევებულ საგნებად დაყოფაზე, რათა მთელი დაარღვიოს, ჭეშმარიტი განათლება არის და უაიტის დის სხვა ოთხი მთავარი თემის — ჯანმრთელობის რეფორმის, პრაქტიკული ღვთისმოსაობის, ქრისტიანული ცხოვრების, და განსაკუთრებით „დიადი ბრძოლის“ თემის — ფუძემდებლური საფუძველი.

იესო ყოველთვის ასახავს დასასრულს დასაწყისით, და ედემის ბაღში მომხდარი გამოცდა ასახავს იმ გამოცდას, რომლის წინაშეც ახლა დგას მსოფლიო. დასასრულის გამოცდა იგივეა, რაც ყოველი ბიბლიური გამოცდაა, რადგან ღმერთი არასოდეს იცვლება. ბიბლიური გამოცდა არის სამსაფეხურიანი საცდელი პროცესი, რომელიც წარმოშობს ორ ჯგუფს, და ეს ჯგუფები საცდელი პროცესის დასასრულს ცხადდებიან. პირველი ანგელოზი ამ სამ საფეხურს გამოხატავს ასე: გემინოდეთ ღვთისა, მიაგეთ მას დიდება, რადგან დადგა სამსჯავროს ლავგმუსის გამოცდის ჟამი. პირველი საფეხური იყო მცნება, რომ არ ექამათ კეთილისა და ბოროტის შეცნობის ხის ნაყოფი. ღვთისადმი საჭირო შიშის უქონლობის გამო, ევამ ვერ ჩააბარა ხის გამოცდა და შეჭამა ნაყოფი, რომელიც წარმოდგენილი იყო როგორც კეთილიც და ბოროტიც. ადამის ღვთის შიშმა ვერ შეუშალა მას ხელი, შესულიყო ხის ამბოხებაში, და სამსჯავრო მოიწია ორივეზე, რადგან მათ გამოავლინეს სიცოცხლე ღვთაების მყოფობის მუდმივი თანდასწრების გარეშე.

უკანასკნელი დღეების გამოცდა იწყება გაფრთხილებით, რომ მიიღონ ცოდნის ის ნამატი, რომელიც იხსნება იესო ქრისტეს გამოცხადებაში სწორედ იმით უწინარეს, სანამ კაცობრიობის განსაცდელის დრო დასრულდება. იქნება ეს ადვენტიზმში თუ ადვენტიზმის გარეთ მყოფთა შორის, გამოცდა დაფუძნებულია იმ „ცოდნის“ ნამატის მიღებაზე ან უარყოფაზე, რომელიც ჩვენს დროში იხსნება. ცოდნის ეს გამოცდა წარმოდგენილია ბაღის საცდელი ხით, რომელიც განასახიერებს ცოდნას ან კეთილისას, ან ბოროტისას. ჭეშმარიტი განათლება განთავსდა და სიმბოლურად გამოისახა ნეშვილში, ტენესის შტატში, 1904 წელს, ხოლო ცრუ განათლება განთავსდა და სიმბოლურად გამოისახა ნეშვილში 1897 წელს, შემდეგ კი 1920 წელს კვლავ აშენდა, როგორც მუდმივი ნაგებობა. წინასწარმეტყველ ქალის სიცოცხლეში ჭეშმარიტი განათლება ნეშვილში იყო განმტკიცებული, და ცრუ განათლებაც იქვე იყო განმტკიცებული. მისი სიკვდილის შემდეგ, 1915 წელს, ცრუ განათლება აღდგა პართენონის ტაძრის მეორე და მუდმივ ნაგებობაში, ხოლო ჭეშმარიტი განათლება უარყოფილ იქნა ლაოდისიკიელი მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესიის ხელმძღვანელობის მიერ სამყაროსთან კომპრომისის გზით.

ნეშვილის ზედწოდებამ — „სამხრეთის ათენა“ — გავლენა მოახდინა 1897 წლის საიუბილეო ექსპოზიციის ცენტრალურ ნაგებობად ამ შენობის არჩევაზე. ექსპოზიციაზე წარმოდგენილი ნაგებობებიდან არაერთი დაფუძნებული იყო ძველ ნიმუშებზე. თუმცა პართენონი ერთადერთი იყო, რომელიც ზუსტ რეპროდუქციას წარმოადგენდა. დღევანდელი ნეშვილი, ტენესის შტატში, ცნობილია თავისი მუსიკით, მაგრამ ჯონი კემის მუზეუმის არსებობამდე ნეშვილი განათლებით იყო განთქმული და არა სიმღერით.

1850-იანი წლებისთვის ნეშვილმა უკვე მოიპოვა „სამხრეთის ათენის“ ზედწოდება, რადგან იქ მრავალი უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულება იყო დაფუძნებული; იგი იყო ამერიკის სამხრეთის პირველი ქალაქი, რომელმაც საჯარო სასკოლო სისტემა დააარსა. საუკუნის დასასრულისთვის ნეშვილში გაიხსნა ფისკის უნივერსიტეტი, წმინდა სესილიას აკადემია, მონტგომერი ბელის აკადემია, მეჰარის სამედიცინო კოლეჯი, ბელმონტის უნივერსიტეტი და ვანდერბილტის უნივერსიტეტი. იმ დროს ნეშვილი სამხრეთის ერთ-ერთ ყველაზე დახვეწილ და განათლებულ ქალაქად იყო ცნობილი, სავსე სიმდიდრითა და კულტურით.

უსჯულოების საიდუმლო შთაგონებულ სიტყვაში ერთდროულად არსებითიც არის და ზმნაც. შთაგონება უსჯულოების საიდუმლოდ განსაზღვრავს სატანას და პაპს, რომელსაც და უაიტი სატანის „მარჯვენა ხელის კაცს“ უწოდებს. თუმცა „უსჯულოების საიდუმლო“ ჭეშმარიტებისა და ცდომილების შერწყმასაც აღწერს. იოელის ოთხი თაობის განდგომილება ეზეკიელის მერვე თავში წარმოდგენილ ოთხ მზარდ სისამაგლეს შეესაბამება. ეს ორი მოწმე გამოცხადების პირველი ოთხი ეკლესიის შესაბამისია, ხოლო მესამე ეკლესია წარმოდგენილია კონსტანტინეს მიერ ქრისტიანობის კომპრომისით, წარმართობასთან შერწყმულად. ეს პირველი ოთხი ეკლესია შეესაბამება ძველი ისრაელის ისტორიას, რომელიც თანამედროვე ისრაელის ისტორიას განასახიერებს.

ძველი ისრაელის მესამე თაობაში ისრაელის მეფეებმა შეკრეს კავშირები სხვა ერებთან, რომელთა ღმერთის ხალხთან შეერთება არასოდეს უნდა მომხდარიყო. ძველი, სიტყვასიტყვითი ისრაელისა და ქრისტიანული ეკლესიის პარალელი, როგორც იგი გამოცხადების წიგნშია წარმოდგენილი, არის წინასწარმეტყველური თემა, რომელიც მკაფიოდ არის გადმოცემული კვლევაში, სახელწოდებით Habakkuk's Tables. იოელი მეოთხე და უკანასკნელ თაობას, რომელიც „მოიკვეთება“ ღმერთის აღთქმული რჩეული ხალხისგან, უთანაბრებს იმ ოცდახუთ უხუცესს, რომლებიც მზეს ეთაყვანებიან ეზეკიელის ოთხ მზარდ სისამაგლეში. ეს მეოთხე თაობა, როდესაც ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტიზმი მოიკვეთება, რადგან ისინი საკვირაო კანონთან მიმართებით მზეს ეთაყვანებიან, შეესაბამება თიათირის მეოთხე ეკლესიას, რომელიც სიმბოლურად წარმოადგენს პაპობის მმართველობას ან 538 წელს, ან მალე მოსასვლელ საკვირაო კანონს. პერგამოსის მესამე ეკლესია წარმოადგენს „კომპრომისს“ — იქნება ეს ძველი ისრაელის წარმართულ სამეფოებთან შეკავშირება, თუ კონსტანტინეს მიერ წარმართობის ქრისტიანობასთან შერწყმა, — და ეს ორი მოწმე მიმართავს გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცის მესამე თაობას.

შეერთებული შტატების ოთხი თაობა, რომელიც, სხვა ჭეშმარიტებებთან ერთად, ეგვიპტით იყო წინასწარმეტყველურად წარმოდგენილი 400/430-წლიანი მონობის პერიოდში, დასრულდა ფარაონის წითელი ზღვის წყლებში დაღუპვით. ამ წყლებმა აღნიშნა იმ ერის დასასრული, რომელსაც განკითხვა უნდა დასდგომოდა, როდესაც ღმერთმა უძველეს ისრაელს წინასწარმეტყველ მოსეს მეშვეობით ხსნა მოუვლინა. შეერთებული შტატები განისჯება იმ დროის მონაკვეთში, როდესაც განკითხვა დასასრულს აღწევს ღვთის ეკლესიაზე; ამიტომ უნდა აღინიშნოს, რომ წყალნი, რომლებმაც ფარაონის სიცოცხლე დაასრულა, ფარაონს მოეწია აღმოსავლეთის ქარის გათავისუფლებით, რომელიც წყლებს ადგილას აკავებდა, მაშინ როდესაც ღმერთი თავის რჩეულ ხალხს იხსნიდა. აღმოსავლეთის ქარი არის მესამე ვაება, რომელიც კვირის კანონს ეცემა, როდესაც გამოცხადების მეთერთმეტე თავის მიწისძვრა მოვა.

თაობა, რომელიც წინ უსწრებს მიწის მხეცის მეოთხე და საბოლოო თაობას, სრულდება როგორც რესპუბლიკურ, ისე პროტესტანტულ რქაზე. რესპუბლიკური რქის კომპრომისი, რომელიც მისი მესამე თაობის განმავლობაში განხორციელდა, მოხდა პირველი მსოფლიო ომის ირგვლივ პერიოდში და აღნიშნავდა იმას, რომ შეერთებულმა შტატებმა თავისი ეკონომიკური სტრუქტურა ფედერალური რეზერვის გლობალისტებს გადასცა. იმავე პერიოდში ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტიზმი ცდილობდა, თავისი სამედიცინო და საგანმანათლებლო საქმიანობა „აკრედიტებული“ ყოფილიყო ამქვეყნიური განათლებისა და მედიცინის სტანდარტებით. როგორც ზმნა, „ურჯულოების საიდუმლო“ გამოხატავს კონსტანტინესა და ძველი ისრაელის მეფეთა კომპრომისს ქვეყნიერების ძალებთან. სიტყვა, რომელიც შთაგონებით არის გამოყენებული ამ კომპრომისის აღსაწერად, არის „ამალგამაცია“, რომელიც ელენ უაიტის დროის ლექსიკონში ასეა განსაზღვრული: „შერევა ან გაერთიანება ამალგამაში; შერწყმა“. კეთილისა და ბოროტის შეცნობის ხე არის ამალგამაციის ხე, კომპრომისის ხე. „უკანასკნელი ძლიერი ბრძოლა“ არის კვირა დღის კანონის კრიზისი, ხოლო ამ კრიზისისთვის სატანის მომზადება არის „ურჯულოების საიდუმლო“, რომელიც

ადამიანურ სიბრძნეს საღვთო გამოცხადებასთან აზავებს.

„სატანა გულმოდგინედ აწყობს თავის გეგმებს უკანასკნელი ძლიერი კონფლიქტისთვის, როცა ყველა მხარეს დაიკავებს....“

„მოუსმინეთ ხმებს, შეამჩნიეთ ძალები, რომელნიც სამყაროში ბატონობენ. არის კი სადმე ლოცვის ხმა? ხედავთ რაიმე ნიშანს იმისა, რომ ღმერთი აღიარებულია? არიან მღვდლები, ბევრნი არიან; მაგრამ ისინი იეჰოვას რჯულს ფეხქვეშ თელავენ. მათი სამოსელი სულთა სისხლით არის შებღალული. ურიცხვნი ეშმაკებს სწირავენ მსხვერპლს. შეხედეთ, თქვენ, ვინც მერყეობთ მორჩილებასა და ურჩობას შორის. წარმოიდგინეთ ის ურიცხვი სიმრავლე, რომელიც სატანის სამსხვერპლოსთან თაყვანს სცემს. მოუსმინეთ მუსიკას, ენას, რომელსაც უმაღლეს განათლებას უწოდებენ. მაგრამ რას აცხადებს მას ღმერთი? — უსჯულოების საიდუმლოს.“
Pamphlets, 004, 11.

უკანასკნელ კონფლიქტში, როცა „ყველანი დაიკავებენ მხარეს“, ედემის ბაღის გამოცდა მეორდება. გამოცდა, რომელიც დასაწყისში შემოფარგლული იყო ბაღის შუაგულში მდგომი ერთი ხით, დასასრულს მეორდება მთელ მსოფლიოში. სატანის მოქმედება საბოლოო ბრძოლის წინ არის „უსჯულოების საიდუმლო“, რომელიც განსაზღვრულია როგორც „უმაღლესი განათლება!“ „უმაღლესი განათლების“ სიმბოლო მიწის მხეცის ქვეყანაში მოიპოვება ნეშვილში, ტენესის შტატში, „სამხრეთის ათენში“, სადაც მდებარეობს პართენონის ტაძარი, იმ ჭეშმარიტი განათლების საპირისპიროდ, რომელიც ოდესღაც ნეშვილში მედისონის კოლეჯით იყო წარმოდგენილი. შთაგონების შემდეგი განცხადება ამ სტატიის ბოლოს მთლიანად არის ციტირებული, მაგრამ ამ ეტაპზე რამდენიმე საკითხი უნდა იქნეს განხილული.

„ყველას სჭირდება სიბრძნე, რათა გულმოდგინედ გამოიკვლიონ ურჯულოების საიდუმლო, რომელსაც ასე დიდი ადგილი უჭირავს ამ დედამიწის ისტორიის დასასრულს....“

„აღდგენილ სამოთხემდე არ არსებობს შუალედური გზა. ამ უკანასკნელი დღეებისთვის ადამიანისთვის მიცემული უწყება არ არის იმისთვის, რომ ადამიანურ ჩანაფიქრთან იყოს შერწყმული....“

„მათ, ვინც ღმერთმა ნდობის მაღალ მდგომარეობებზე აამაღლა, შეუძლიათ ზეციური ნათლისგან განდგნენ და ადამიანურ სიბრძნეს მიემხრონ.... ყველამ, ვისაც სურს ისეთი ხასიათი ჰქონდეს, რომელიც მათ ღმერთთან თანამშრომლებად აქცევს და ღმერთის მოწონებას მიანიჭებს, თავი უნდა განაყენოს ღმერთის მტრებისგან და დაიცვას ის ჭეშმარიტება, რომელიც ქრისტემ იოანეს მისცა, რათა იგი ქვეყნიერებისთვის მიეცა.“ Manuscript Releases, ტომი 18, 30–36.

„ყველანი“, რომელთაც „სიბრძნე“ სჭირდებათ, წარმოადგენენ ყველას, ვინც შეეყვანილია გამოცდის პროცესში, რომელიც საბოლოოდ წარმოშობს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს. „ბრძენნი“ არიან ისინი, ვინც საჭირო „სიბრძნეს“ მოიპოვებენ. გამოცდის პროცესი იწყება მაშინ, როდესაც იესო ქრისტეს გამოცხადება იხსნება, ადამიანის გამოცდის ვადის დახურვის წინარე ჟამს. ეს გახსნა იწყებს „ცოდნის გამრავლებას“. ისინი, ვინც

დგანან იესო ქრისტეს გამოცხადებასთან დაკავშირებული გამოცდის წინაშე, მოიპოვებენ წინასწარმეტყველური ცოდნის „ზეთს“, რომელიც განკუთვნილია მათ საწინამძღვროდ, მოსამზადებლად და განსაწმედად კვირა დღის კანონის დროს აღმოსავლეთის ქარის მოსვლამდე. „კეთილისა და ბოროტის შეცნობის ხე“ არის ზეციური პურის ყალბი სახის სიმბოლო, რომელიც ან უნდა შეიჭამოს, ან უარყოფილ იქნეს.

გალილეაში, კაპერნაუმის სინაგოგაში, იესომ ერთი შემთხვევის გამო უფრო მეტი მიმდევარი დაკარგა, ვიდრე თავისი მსახურების რომელიმე სხვა დროს. იქ გამოცდა ის იყო, ქრისტეს წინასწარმეტყველური სიტყვები პირდაპირი მნიშვნელობის იყო თუ სულიერი, და ვინც ამ გამოცდაში ვერ გაიარა, ვერ გაიარა იმიტომ, რომ დაავიწყდა, რომ ადამიანი უნდა ცოცხლობდეს ყოველი სიტყვით, რომელიც ღვთის პირიდან გამოდის. ქრისტემ ნათლად განაცხადა, რომ იგი იყო ზეციდან გარდამომავალი პური, ხოლო მათ, ვინც ამ გამოცდაში ვერ გაიარა, ჭეშმარიტება ადამიანურ სიბრძნესთან ჰქონდათ შერწყმული, რაც ბერძნებით იყო წარმოდგენილი.

სანამ ევა ბაღში მარცხის დასაწყისს დაუდებდა საფუძველს, ქრისტეს ადამისთვისაც და ევასთვისაც ჰქონდა ნაბრძანები, რომ არ ეხმარნენ კეთილისა და ბოროტის შეცნობის ხის ნაყოფს. მარადიული სახარების სამი საფეხურიდან პირველი არის ღვთის შიში.

„გონებამ შეიმეცნოს გამოცხადების დიადი ჭეშმარიტებანი, და იგი აღარასოდეს დაკმაყოფილდება იმით, რომ თავისი ძალები ფუჭ თემებზე მოიხმაროს; ზიზღით განერიდება იმ უღირს ლიტერატურასა და ამაო გასართობებს, რომლებიც დღევანდელ ახალგაზრდობას ზნეობრივად რყვნიან. ისინი, რომელნიც ზიარებულან ბიბლიის პოეტებსა და ბრძენებს, და რომელთა სულებიც რწმენის გმირთა დიდებულ საქმეთა მიერ აღძრულან, აზრის უხვი ველებიდან დაბრუნდებიან გულით ბევრად უფრო წმიდანი და გონებით ამაღლებულნი, ვიდრე იმ შემთხვევაში, საერო მწერლებს შორის ყველაზე სახელგანთქმულთა შესწავლით ყოფილიყვნენ დაკავებულნი, ან ქვეყნიერების ფარაონთა, ჰეროდეთა და კეისართა გმირობებს განიხილავდნენ და ადიდებდნენ.“

„ახალგაზრდობის ძალები უმეტესად მიძინებულია, რადგან ისინი ღმერთის შიშს სიბრძნის დასაბამად არ აქცევენ. უფალმა დანიელს მისცა სიბრძნე და ცოდნა, რადგან იგი არ ნებდებოდა არავითარი ძალის გავლენას, რომელიც მის რელიგიურ პრინციპებს ხელს შეუშლიდა. მიზეზი იმისა, რომ ჩვენთან ასე ცოტაა გონიერი, მტკიცე და ჭეშმარიტად ღირსეული ადამიანი, ის არის, რომ ისინი ფიქრობენ, თითქოს სიდიადეს მიაღწევნენ, მაშინ როცა ზეცას წყდებიან.“ Messages to Young People, 255, 256.

ევამ დაკარგა თავისი „ღვთის შიში“. მას უნდა ეძრწოლა ღვთის სიტყვების წინაშე, რაც ას ორმოცდაოთხი ათასის თვისებაა. ღვთის შიში სამი გამოცდისაგან პირველია, და იგი იწყება მაშინ, როდესაც წინასწარმეტყველური სიტყვა იხსნება, და საბოლოოდ წარმოშობს ბრძენთა ერთ ჯგუფსა და უგუნურთა ერთ ჯგუფს. დასაწყისი მათთვის, რომელნიც ბრძენებად არიან განწესებულნი, არის ღვთის სიტყვის წინაშე ძრწოლა. ევამ ეს არ გააკეთა, და როდესაც იგი გამოცდის პროცესის მეორე საფეხურის წინაშე დადგა,

მან ვერ შეძლო ღვთისთვის დიდების მიგება; შემდეგ კი დადგა სამსჯავროს ჟამი, სადაც მან ლაოდიკიის სიშიშვლე გამოავლინა.

„ყველას, ვისაც ქრისტიანული ხასიათის სრულყოფა სურს, ქრისტეს უღელი უნდა იტვირთოს. თუ მათ სურთ ქრისტე იესოში ზეციურ ადგილებში ერთად დასხდომა, მაშინ უნდა ისწავლონ მისგან, ვიდრე ჯერ კიდევ ამ დედამიწაზე არიან. ქრისტე თავის თავს არ ასიამოვნა. მთელი მისი ცხოვრება წმინდა, უანგარო ქველმოქმედების განვითარება იყო. მან იკისრა ადამიანური ბუნება, რათა ერვენიერებინა დაცემულ სამყაროს, სატანას და მის სინაგოგას, ზეცის სამყაროს, დაუცემელ სამყაროებს, რომ ადამიანური ბუნება, მის ღვთაებრივ ბუნებასთან შეერთებული, შეიძლებოდა სრულიად მორჩილი გამხდარიყო ღვთის რჯულისადმი. ყველას სჭირდება იკითხოვს: „რა უნდა ვქნა, რომ ვცხოვნიდე?“ ღმერთი მოითხოვს მდაბალ, შემუსვრილ გულს, რომლებიც მისი სიტყვის წინაშე ძრწიან. მხოლოდ ღვთაებრივი სამსხვერპლოდან შეგვიძლია მივიღოთ ზეციური ჩირაღდანი, რომელიც, როდესაც მიღებულია, სრულად დაგვანახევებს ჩვენს უუნარობას და გამოგვიცხადებს ქრისტეს ღირსებასა და დიდებას. როდესაც ეს დანახულია, ღმერთი წმიდა სულის ხელმძღვანელობის ქვეშ გვაყენებს, და იგი გვიძლევს ყოველ ჭეშმარიტებაში.“ Bible Echo, July 20, 1896.

ჭეშმარიტებისა და სიცრუის შერწყმა სატანის საქმეა, რომელიც ცნობილია როგორც ურჯულოების საიდუმლო. საგამომძიებლო სამსჯავროს საბოლოო მოქმედებებში მთელი კაცობრიობის კომპრომისი განსახიერებულია ტენესის შტატის ქალაქ ნეშვილში მდებარე პართენონის ტაძარში.

„არ არის გონივრული, ჩვენი ახალგაზრდები გავგზავნოთ უნივერსიტეტებში, სადაც ისინი თავიანთ დროს უძღვნიან ბერძნული და ლათინური ენების ცოდნის შეძენას, მაშინ როცა მათი გონება და გული ივსება იმ ურწმუნო ავტორთა შეხედულებებით, რომელთაც ისინი ამ ენების დასაუფლებლად სწავლობენ. ისინი იძენენ ცოდნას, რომელიც სრულიადაც არ არის აუცილებელი და არც დიდი მოძღვრის გაკვეთილებთან არის თანხმობაში. ჩვეულებრივ, ამგვარად განათლებულებს დიდი თვითშეფასება აქვთ. მათ ჰგონიათ, რომ უმაღლესი განათლების მწვერვალს მიაღწიეს, და ამაყად უჭირავთ თავი, თითქოს უკვე აღარ იყვნენ შემსწავლელნი. ისინი ღვთის მსახურებისთვის უვარგისნი ხდებიან. დრო, საშუალებები და შრომა, რომელიც მრავალმა დახარჯა შედარებით უსარგებლო განათლების მისაღებად, გამოყენებული უნდა ყოფილიყო ისეთი განათლების შესაძენად, რომელიც მათ ყოვლისმხრივ მამაკაცებად და ქალებად აქცევდა, პრაქტიკული ცხოვრებისათვის გამოსადეგად. ასეთი განათლება მათთვის უმაღლესი ფასეულობისა იქნებოდა.“

„რას მიაქვთ თან სტუდენტებს, როცა ჩვენს სკოლებს ტოვებენ? საით მიდიან ისინი? რის გაკეთებას აპირებენ? აქვთ კი მათ ის ცოდნა, რომელიც სხვათა სწავლების შესაძლებლობას მისცემს? განათლებულნი არიან თუ არა, რათა იყვნენ ბრძენი მამები და დედები? შეუძლიათ თუ არა ოჯახის სათავეში დადგნენ, როგორც ბრძენმა მასწავლებლებმა? შეუძლიათ თუ არა თავიანთ ოჯახურ ცხოვრებაში ისე ასწავლონ შვილებს, რომ მათი ოჯახი ისეთი იყოს, რომელსაც ღმერთი საიამოვნებთ

შეხედავს, რადგან იგი ზეციური ოჯახის სიმბოლოა? მიიღეს კი მათ ის ერთადერთი განათლება, რომელსაც ჭეშმარიტად შეიძლება ეწოდოს „უმაღლესი განათლება“?”

„რა არის უმაღლესი განათლება? ვერავითარ განათლებას ვერ ეწოდება უმაღლესი განათლება, თუ იგი არ ატარებს ზეცის მსგავსებას, თუ იგი არ მიუძღვის ახალგაზრდებს — ვაჟებსა და ქალებს — ქრისტეს მსგავსებისკენ და არ ამზადებს მათ, რათა თავიანთ ოჯახებს ღმერთის ადგილზე ჩაუდგნენ სათავეში. თუ თავისი სასკოლო ცხოვრების განმავლობაში ახალგაზრდა კაცმა ვერ შეიძინა ბერძნულისა და ლათინურის ცოდნა და იმ შეხედულებათა ცოდნა, რომლებიც ურწმუნო ავტორთა თხზულებებშია მოცემული, მას დიდი დანაკარგი არ განუცდია. იესო ქრისტეს ამგვარი განათლება არსებითად საჭიროდ რომ მიეჩნია, განა არ მისცემდა მას თავის მოწაფეებს, რომელთაც იგი ამზადებდა იმ უდიდესი საქმის შესასრულებლად, რაც კი ოდესმე მოკვდავებს მიენდოთ — რათა წუთისოფელში მისი წარმომადგენლები ყოფილიყვნენ? მაგრამ ამის ნაცვლად, მან მათ ხელში წმინდა ჭეშმარიტება ჩაუდო, რათა მის სიმარტივეში მისცემოდათ იგი ქვეყნიერებას.

„არის დროები, როცა ბერძნული და ლათინური ენების მცოდნე სწავლულები საჭირონი არიან. ზოგმა ეს ენები უნდა შეისწავლოს. ეს კარგია. მაგრამ ყველამ არა, და არც ბევრმა, უნდა შეისწავლოს ისინი. ისინი, რომელნიც ფიქრობენ, რომ ბერძნულისა და ლათინურის ცოდნა უმაღლესი განათლებისათვის აუცილებელია, შორს ვერ ჰკრეტენ. არც ის არის საჭირო, რომ ღვთის სასუფეველში შესასვლელად კაცმა იცოდეს იმ საიდუმლოებანი, რასაც წუთისოფლის კაცნი მეცნიერებას უწოდებენ. სატანაა იგი, ვინც გონებას ავსებს სოფისტიკითა და გადმოცემით, რომლებიც გამორიცხავენ ჭეშმარიტ უმაღლეს განათლებას და რომლებიც დამსწავლელთან ერთად დაიღუპებიან.

„ისინი, ვინც მიიღო ცრუ განათლება, ზეცისკენ არ იხედებიან. მათ არ ძალუძთ იხილონ ის, ვინც არის ჭეშმარიტი ნათელი, 'რომელი განანათლებს ყოველ კაცს, მომავალს ქვეყნად.' ისინი მარადიულ რეალობებს მოჩვენებებად მიიჩნევენ, ატომს სამყაროს უწოდებენ, ხოლო სამყაროს — ატომს. მრავალთაგან, რომელთაც მიღებული აქვთ ე.წ. უმაღლესი განათლება, ღმერთი აცხადებს: 'სასწორზე აიწონე და ნაკლული აღმოჩნდი,' — ნაკლული პრაქტიკული საქმიანობის ცოდნაში, ნაკლული დროის საუკეთესოდ გამოყენების ცოდნაში, ნაკლული იმ ცოდნაში, თუ როგორ იშრომონ იესოსთვის.“ Review and Herald, August 17, 1897.

ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების გაფრთხილება შემთხვევით არჩეულ ქალაქს არ შეეხება; იგი არის პირდაპირი სამსჯავრო, მოვლენილი მეშვიდე დღის ადვენტიტებზე, შეერთებულ შტატებსა და მსოფლიოზე. ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთები სხვადასხვა თვისებას გამოხატავს ადვენტიზმის სხვადასხვა კატეგორიისთვის, მიწის მხეცისა და მსოფლიოსთვის. ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთები არის ღვთის სამსჯავრო ცრუ განათლებაზე, რომელიც სიმბოლიზებულია კეთილისა და ბოროტის შეცნობის ხით.

ჩვენ ამ შესწავლას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

„სხვადასხვა სახეებით უფალმა იესომ იოანეს წარმოუდგინა მათი ბოროტი ხასიათი და მაცდუნებელი გავლენა, ვინც ღვთის ხალხის დევნით გამორჩეულნი იყვნენ. ყველას სჭირდება სიბრძნე, რათა გულმოდგინედ გამოიკვლიონ ურჯულოების საიდუმლო, რომელიც ასე დიდად ფიგურირებს ამ ქვეყნიერების ისტორიის დასასრულში. ღმერთის მიერ წარმოდგენილი ამქვეყნად მმართველ ძალთა ბინადართა საძაგელი საქმენი, რომელნიც თავს საიდუმლო საზოგადოებებსა და კავშირებში იბამენ და ღვთის რჯულს პატივს არ მიაგებენ, უნდა აძლევდეს ჭეშმარიტების ნათლის მქონე ხალხს შესაძლებლობას, რომ ყოველივე ამ ბოროტებისაგან თავი შორს დაიჭირონ. უფრო და უფრო გამოავლენენ თავიანთ ბოროტ საქმეებს ქვეყნიერების ყველა ცრუ სარწმუნოების მიმდევარნი; რადგან მხოლოდ ორი მხარე არსებობს: ისინი, ვინც ღვთის მცნებებს იცავენ, და ისინი, ვინც ღვთის წმიდა რჯულს ეომებიან....“

„ქალის თესლსა და გველს შორის მტრობა უფლის მიერ მკაფიოდაა განსაზღვრული. „და მტრობას ჩამოვაგდებ შენსა და ქალს შორის, და შენს თესლსა და მის თესლს შორის; იგი თავს გაგიჭეჭყავს, და შენ ქუსლს დაუგიჭეჭყავ მას.“ „ადამს კი უთხრა: რადგან ისმინე შენი ცოლის ხმისა და ჭამე იმ ხისაგან, რომელზედაც გამცნე და გითხარი: არ ჭამო მისგანო, წყეულიმც იყოს მიწა შენს გამო; ტანჯვით შეიძენ მის საზრდოს მთელი შენი სიცოცხლის განმავლობაში; ეკლებსაცა და მეძვებსაც აღმოგიცენებს იგი, და შეჭამ მინდვრის ბალახს; შენი სახის ოფლით შეჭამ პურს, ვიდრე მიწად მიიქცეოდე, რადგან მისგან ხარ აღებული; რადგან მტვერი ხარ და მტვრადვე მიიქცევი.“

„თავისი გზით სვლით, სატანის ცდუნებებთან თანხმობაში მოქმედებით და ღვთის ცნობილი ნების წინააღმდეგობით, ადამიანი ამაოდ ცდილობდა საკუთარი თავის ამაღლებასა და კურთხევას. ამგვარად მან გამოცდილებით შეიცნო ურჩობა ღვთის მცნებათა მიმართ. ამგვარად შეიცნო მან კეთილი და ბოროტი; ამგვარად დაკარგა ღმერთისადმი ერთგულება და ლოიალობა და ბოროტებისა და ტანჯვის კარიბჭე გაუხსნა მთელ ადამიანთა მოდგმას. რამდენი იმეორებს დღეს იმავე ცდას! როდის ისწავლის ადამიანი, რომ მისი უსაფრთხოების ერთადერთი საშუალება არის სრული ნდობა „ასე ამბობს უფალი“-ს მიმართ?“

„სატანა ადამიანური მეთოდების მეშვეობით ღვთის შვილებზე საკუთარი გამოგონებების თავს მოხვევას ცდილობს. იგი ცდილობს, მიღებულ იქნეს როგორც ღმერთი, ან თუნდაც ღმერთზე მაღლა იქნეს დაყენებული.“

„შაბათის კვირის პირველ დღედ გადაქცევით იგი ადამიანებს ღმერთის განცხადებათა ურწმუნოებამდე მიჰყავს და, ამგვარად, საკუთარ გზებსა და ჩანაფიქრებს ისე აღაქმევინებს, რომ ისინი საკუთარ თვალში და თავიანთ გარყვნილ მსჯავრში უაღრესად ბრძენნი ეჩვენებიან. ადამიანური პოლიტიკით იგი ადამიანებს იქამდე მიჰყავს, რომ ღმერთის მკაფიოდ გამოცხადებულ მცნებებს ადამიანურ ტრადიციაზე ნაკლები ძალის მქონედ მიიჩნევენ, და იმ კანონიდან გადახრას, რომელიც მუდამ წმიდა, სამართლიანი და კეთილია, უმნიშვნელოდ თვლიდნენ. იგი ხედავს, რომ ამგვარად, როცა ადამიანურ მოქმედ პირებს უშლის, მორჩილ შვილებივით ღმერთთან თანხმობაში იარონ, მას შეუძლია შეაფერხოს ღვთის საქმის

აღსრულება ჩვენს სამყაროში.“

„მაგრამ სატანის მზაკვრობანი ადამიანურ იარაღებთან, რომელნიც საპასუხისმგებლო მდგომარეობებში დგანან, ახლა, მას შემდეგაც კი, რაც ცოდვის გამოცდილება გამოიცადა, იმდენადვე საშიშია და იმდენადვე ასარიდებელი, როგორც ეს ჩვენს პირველ მშობლებთან იყო. მე მითითებული მაქვს, ვთქვა, რომ ღვთის საქმეში პასუხისმგებლობის ადგილებში დაყენებულმა კაცებმა გადააჭარბეს თავიანთ უფლებას, სხვები აკონტროლონ. მდგომარეობა, რომელიც კაცს უჭირავს, მის ხასიათს არ ცვლის. ზოგიერთს, როგორც ჩანს, ეგონა, რომ მათ უნდა დაედგინათ ეკლესიებისთვის და სანატორიუმებისთვის, და რომ მათი მსჯავრის ეჭვქვეშ დაყენება არ უნდა ყოფილიყო. ყოველ ნაბიჯზე ისწავლონ იესოსგან. ყოველი კაცისთვის უმთავრესი ავტორიტეტი იგი უნდა იყოს.

„ის, ვინც ხშირად ყოფილა ჩვენი მოძღვარი, ამბობს: ‘რაოდენ ძნელია ადამიანისთვის, რომ თავის ღმერთთან მდაბლად იაროს, შემუსვრილი სულით ღვთის გზას მისდევდეს და უარყოს სატანის შემოთავაზებანი, რომელნიც, როგორც ჩანს, დიდ ამქვეყნიურ უპირატესობებს წარმოსახვენ.’ ადამიანის მიერ თავისი ნების გატარების გავლენა, იმის ნაცვლად, რომ მტკიცედ იდგეს იმ მყარ საფუძველზე, რომელიც მხოლოდ ღმერთმა დადო, კვლავ და კვლავ გამეორებულია. უარი, იარონ იმ სწორ ბილიკებზე, რომელნიც ღმერთმა უჩვენა, მათ დაბნეულობამდე მიიყვანს და ვერ ასწავლის სიბრძნეს სხვებსაც, რომელთაც იგივე გამოცდა და განსაცდელი აქვთ. როდის ისწავლის ადამიანი, რომ ღმერთი ღმერთია და არა კაცი, რათა შეიცვალოს?“

„ზოგიერთნი, რომელნიც სწორ გზას გადაუხვიეს, განუწყვეტელ ცხელებაში იმყოფებოდნენ, რათა ჩაებლაუჭათ ის პასუხისმგებლობანი, რომლებიც ღმერთს მათთვის არ დაუკისრებია. ღმერთი მოუწოდებს ყოველ მსახურსა და ყოველ ექიმს, დაიცვან ჭეშმარიტების სიმართლე. მე ღვთისა, რომელიც გამოცხადებულია როგორც ძველ, ისე ახალ აღთქმაში, არის დღეს ჩვენი სამყაროს მხსნელი. მისგან უნდა მიიღოს თავისი მომზადება ყოველმა სამედიცინო მისიონერმა. თუ იგი არ განეყოფა ჰაერის ძალთა მთავარს, შეცდომაში შეიყვანს იმ სულებს, რომელთაც მასზე ნდობა აქვთ. ყველანი გაფრთხილდნენ იმ ადამიანების მიმართ, რომელნიც ისე არიან განათლებულნი და აღზევებულნი, რომ მათი გეგმები უბრალო ხალხისთვის გაუგებარია.

„ცოდვის მზაკვრობა უსაზღვრო წარმოდგენასაც აღემატება. ყოველი უბედურება, ყოველი ტანჯვა და სიკვდილი მოწმობს არა მხოლოდ ბოროტების ძალაზე, არამედ ცოცხალი ღმერთის ჭეშმარიტებაზეც. მას შემდეგ, რაც ადამიანმა შეიცნო ჭეშმარიტება — ცოცხალი ღმერთის სიტყვა, რომელიც უკუნისამდე რჩება და რომელიც მორჩილების გზით სიცოცხლეს ანიჭებს, — ადამიანის სისუსტე სატანის გამჭირავი მზაკვრობისადმი დამორჩილებამდე უკიდურესად საკვირველია. ყველა, ვინც ღმერთის მიერ არის განსწავლული, აღიარებს ქრისტეს, როგორც მის ძეს. ყველა, ვინც არ ირწმუნებს ღმერთის ცნობილ განცხადებებს, ცხადყოფს ცოდვის პოპულარობას და არ მოქმედებს სიცოცხლისა და უკვდავების მხარეს, რომლებიც სრულყოფილი განწმედით ჭეშმარიტების მეშვეობით ცხადდება. თუ ისინი არ

შეიცვლიან ხასიათს, სიტყვებსა და სულს, სულები დაიღუპებიან.“

„არ არსებობს აღდგენილ სამოთხემდე მიმავალი შუა გზა. ამ უკანასკნელი დღეებისთვის კაცობრიობისთვის ბოძებული უწყება არ უნდა შეერიოს ადამიანურ ნააზრევს. ჩვენ არ უნდა დავეყრდნოთ წუთისოფლის იურისტთა პოლიტიკას. ჩვენ უნდა ვიყოთ ლოცვისმიერი, თავმდაბალი ადამიანები და არ ვიქცეოდეთ ისე, როგორც ისინი, რომელნიც სატანის იარაღებით არიან დაბრმავებულნი.“

„მრავალს აქვს რწმენა, მაგრამ არა ისეთი რწმენა, რომელიც სიყვარულით მოქმედებს და სულს წმენდს. მხსნელი რწმენა უბრალოდ ჭეშმარიტების უბრალო დაჯერება არ არის. „ემშაკებსაც სწამთ და ძრწიან.“ ღვთის სულის შთაგონება ადამიანებს აძლევს რწმენას, რომელიც მამოძრავებელი ძალაა, ხასიათს აყალიბებს და ადამიანებს უბრალო ფორმალურ მოქმედებებზე მაღლა აღამაღლებს. სიტყვებმა, მოქმედებებმა და სულმა უნდა დაამოწმოს ის ფაქტი, რომ ჩვენ ქრისტეს მიმდევარნი ვართ.“

„უდიდესი ნათელი და კურთხევა, რომელიც ღმერთმა გვიბოძა, არ არის დაცვა ურჯულოებისგან და განდგომილებისგან ამ უკანასკნელ დღეებში. ისინი, ვინც ღმერთმა ნდობის მაღალ მდგომარეობებზე აღამაღლა, შეიძლება ზეცის ნათელს განეშორონ და ადამიანურ სიბრძნეს მიემხრონ. მაშინ მათი ნათელი სიბრძნე იქცევა, ღმერთის მიერ მინდობილი მათი უნარები — მახედ, ხოლო მათი ხასიათი — ღმერთისთვის საცდურად. ღმერთი არ იგმინება. მისგან განდგომას მუდამ მოჰყოლია და ყოველთვის მოჰყვება მისი უცილობელი შედეგები. ისეთი საქმეების ჩადენა, რომლებიც ღმერთს არ მოსწონს, თუ მათ გამო მტკიცედ არ მოინანიებენ და არ მიატოვებენ, ნაცვლად იმისა, რომ მათი გამართლება ეძიონ, ბოროტმოქმედს ნაბიჯ-ნაბიჯ მოტყუებაში წაიყვანს, ვიდრე მრავალი ცოდვა დაუსჯელობის განცდით არ იქნება ჩადენილი. ყველას, ვისაც სურს ისეთი ხასიათი ჰქონდეს, რომელიც მათ ღმერთთან თანაშემწე მუშაკებად აქცევს და ღმერთის მოწონებას მიაღებინებს, საჭიროა განეშორონ ღმერთის მტრებს და დაიცვან ჭეშმარიტება, რომელიც ქრისტემ იოანეს მისცა, რათა მისთვის ებოძებინა იგი ქვეყნისათვის.“

Manuscript Releases, ტომი 18, 30–36.